

1 70 ஏப்ரல் 20]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(இ) மாநகரச் சிறுவழக்கு நீதிமன்றங்கள், சிவில் வழக்கு நடைமுறை சட்டக்கோவை, தமிழ்நாடு நீதிமன்றக் கட்டணங்கள்—தாவாக்கள் மதிப்பு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, 1979ஆம் ஆண்டு மாநகரச் சிறுவழக்கு, நீதிமன்றங்கள், சிவில் வழக்கு நடைமுறை சட்டக்கோவை, தமிழ்நாடு நீதிமன்றக் கட்டணங்கள்—தாவாக்கள் மதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(6) வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80—வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

(அ) கோரிக்கை எண் : 35—நுகர்பொருள் வழங்கல்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1979 ஏப்ரல் 20]

‘நிதிக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,88,41,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.’

திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்: தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி செய்யும் நெல்வின் விலையை, கோதுமைக்கு விலை உயர்த்தியதைப் போல் விலை நிர்ணயம் செய்வது குறித்து விவாதிக்க—

‘மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,88,41,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்’

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. எம். அண்ணாமலை: தலைவர் அவர்களே, 500 குடும்பத்திற்கு ஒரு மலிவு விலை கடைகள் வீதம் திறந்து அனைத்து பொருள்களும் தட்டுப்பாடின்றி கிடைக்கச் செய்வது பற்றி விவாதிக்க—

‘மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,88,41,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்’

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

Thiru P. VIJAYARAGHAVAN : Sir, to discuss the need to reduce the wastages in Civil Supplies Corporation godowns, I move

‘That the allotment of Rs. 4,88,41,000 under Demand No, 35—Civil Supplies— be reduced by Rs. 100/-’

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

‘மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,88,41,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்’

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20]

(ஆ) மானியக் கோரிக்கை எண். 21—மீனளம்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையினமேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

‘மானியக் கோரிக்கை எண். 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 2,44,02,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்’.

(முற்பகல் 10-10)

திரு. செ. சதாசிவம் : தலைவர் அவர்களே. வறண்ட பகுதியாகிய திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கே. பரமத்தி, அரவக்குறிச்சி ஆகிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குள்ள மீனவர்களுக்கு இலவச வீடு கட்டி கொடுப்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க—

‘மானியக் கோரிக்கை எண். 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 2,44,02,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்’

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவரவர்களே, இறாலினை வெளிநாட்டு வியாபாரத்திற்கு மட்டுமின்றி உள் நாட்டிலும் மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டியதைப் பற்றி விவாதிக்க—

‘மானியக் கோரிக்கை எண். 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,44,02,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்’

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

Thiru P. VIJAYARAGHAVAN : Sir, to discuss the need to construct a Fishing Harbour at Chinna Muthom in Kanyakumari district, I move :—

‘That the allotment of Rs. 2,44,02,000 under Demand No.21—Fisheries be reduced by Rs. 100/-’

[1979 ஏப்ரல் 20]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே. கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

‘மானியக் கோரிக்கை எண். 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,44,02,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்’

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே. இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகள் மீதுண்டான கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள்* ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளுடைய முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அவற்றை நல்ல முறையிலேயே முழுமையாகப் படித்திருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது, அவற்றின் மேல். இங்கே நடைபெற இருக்கிற விவாதங்கள் மீது, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்து வைக்கின்ற பல்வேறு கருத்துக்களுக்கும் பதில் அளிக்கின்ற வகையில் நான் அரசின் சார்பில் என்னுடைய பதிலை இறுதியில் தருவதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமருகிறேன்.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே. நுகர் பொருள் வழங்கல், மீனளம் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நுகர் பொருளில் முக்கியமானது அரிசி. இந்த அரிசியை நாம் உணவாகக் கொள்கிறோம். இதைப் பயிர்செய்யும் விவசாயிகள் அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியான விலை கிடைக்கவில்லையென்று நாடு பூராவும், போராட்டமும், எழுச்சியும் கொண்டிருப்பது அரசுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அரசுக்கும் விலையை அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் இருக்கிறது. இருந்த போதிலும் அவர்களால் நெல்லின் விலையை அதிகரித்துக் கொடுக்க முடியவில்லை. காரணம், அவர்கள் மத்திய அரசின் அனுமதியின்றி விலையை அதிகரித்துக் கொடுக்க முடியாது, என்று கொள்கை விளக்கப் புத்தகத்திலே போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், மத்திய அரசு எப்படி நடக்கிறது என்றால், மாற்றாந்தாய் மனப் பான்மையுடனும், ஓர வஞ்சனையுடனும் நடக்கிறது என்பது

(*897 947 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு III, IV ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. ரெ.வீ. சவுந்திரராஜன்]

கொள்கை விளக்கப் புஸ்தகத்தைப் பார்க்கும் போது நன்றாகத் தெரிகிறது. காரணம், சென்ற 1978-79-ல் நெல்லுக்குக் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 85-யும், அதே நேரத்தில், கோதுமைக்கு ரூ. 112.50 யும் விலை நிர்ணயம் செய்தது. நமது அரசு நெல்லின் விலையை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று பல முறை மத்திய அரசுக்குக் கோரிக்கை விட்டும், அந்தக் கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல் இருக்கிறது.....

திரு. ர. ஜெபமணி : பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர், சபாநாயகர் அவர்களே, ஏதோ மத்திய அரசு நெல் விலையைக் குறைத்து நிர்ணயித்து விட்டது. ஆகவே, மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னாரே, இதற்கு முன்னாலிருந்த மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருந்ததை, இப்பொழுதுள்ள மத்திய அரசு குறைத்து விட்டார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

* திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : அன்றைக்கிருந்த நிலைமையிலே விலைவாசிகள் என்ன, இன்றுள்ள நிலைமையிலே விலைவாசிகள் என்ன என்பதைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெல்லை ஜெபமணி அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இது பேரவை. என் அனுமதியில்லாமல் பேசுவது முறை அல்ல தயவு செய்து பேசுபவரைக் கொஞ்சம் பேச விடுங்கள்.

* திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : இந்த விலையை நிர்ணயிக்க விவசாய விளைபொருள்கள் விலைவாசிகள் ஆணைக்குழு என்ற ஒன்றிருக்கிறது. இதே ஆணைக்குழு 1979-80-க்கு கோதுமைக்கு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 115 விலை நிர்ணயம் செய்திருப்பதாக இங்கே நமக்கு கொடுக்கப்பட்ட புஸ்தகத்தில் காணப்படுகிறது. நெல்லின் விலையை அதிகப்படுத்தாததற்கு மாத்திரம் என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. இதிலிருந்து நமது அரசு தப்பித்துக் கொள்ள முடியும் என்று நினைக்கக்கூடாது. நெல்லின் விலையை அதிகரித்தால்தான் விவசாயிகள் வாழ்வு நன்றாக இருக்க முடியும். அது இந்த அரசுக்கும் நன்றாகத்தெரியும்.

மேலும் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு மத்திய அரசு நடந்துக் கொள்கிறது என்று குறிப்பிட்டதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். அதே

[திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்] [1979 ஏப்ரல் 20]

கோதுமைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆண்டொன்றுக்கு 300 கோடி ரூபாய் மானியம் வழங்கியிருக்கிறது, ஆனால் நமது அரசுக்கு நெல்லுக்கு எந்த விதமான மானியமும் வழங்கப்படவில்லை.

அரிசியின் விலை இப்பொழுது கிலோ 1.60; நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுத்தால், இந்த அரிசியின் விலையும் அதிகமாகும். அதனால், அப்படி அதிகமாவதை மக்களுடைய தலைமேல் வைக்காமல் மானியம் ஆக மத்திய அரசிடம் இருந்து பெற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆண்டுதோறும் 42 கோடி ரூபாய் மானியமாக மத்திய அரசு கொடுத்தால்தான் நெல்லின் விலையை அதிகப்படுத்த முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த 42 கோடி ரூபாயை ஏன் மத்திய அரசு தமிழகத்திற்கு கொடுக்க மறுக்கிறது என்பதற்கான காரணம் தெரியவில்லை. ஆனால் கோதுமைக்கு 300 கோடி ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் இந்த நேரத்தில் ஒன்றை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேறு எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் சரி அந்தப் பொருளை உற்பத்தி செய்பவன் தான் அதற்கான விலையை நிர்ணயம் செய்கிறான். குண்டுசி, ஊசி முதல் வேறு எந்தப் பொருள்களை வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அவைகளை உற்பத்தி செய்பவன்தான், அதற்கான விலையை நிர்ணயம் செய்கிறான், ஆனால் விவசாயிக்கு மாத்திரம், அவன் உற்பத்தி செய்கிறபொருள்களுக்கு நெல்லாக இருந்தாலும் சரி, கரும்பாக இருந்தாலும் சரி, வாழையாக இருந்தாலும் சரி, தேக்காயாக இருந்தாலும் சரி, அதனுடைய விலையை நிர்ணயிக்கின்ற அதிகாரமோ பொறுப்போ விவசாயியிடம் இருப்பதில்லை. விலைநிர்ணயம் செய்யும் பொறுப்பு வேறு ஒருவரிடம் இருக்கிறது. என்னைக்கு தான் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்கிற உரிமை விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கின்றதோ அன்றைக்குத்தான் அவன் வாழ்க்கையும் இந்த நாட்டினுடைய வாழ்க்கையும் நல்லவிதமாக அமையும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் அவர்கள் அவைகளை எந்த முறையிலே விலை நிர்ணயம் செய்வது என்பதை அரசு முடிவு எடுக்க வேண்டும். ஆனால், அரசோ நாங்கள் அதிகமாக கொடுத்துவிட்டால் ரிசர்வு பாங்கி விரைந்து பொருள்களை கொள்முதல் செய்வதற்காக கடனாக கொடுக்கப்படும் 110 கோடி ரூபாயை கொடுக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நெல்லின் விலையை தமிழ்நாடு அரசே அதிகப்படுத்தினால், தமிழ்நாடு அரசுக்கு கொள்முதல் செய்யப்படுவதற்காக கொடுக்கப்படும் மானியத்தை மத்திய அரசு கொடுக்காமல் நிறுத்தி விடும்; இதனால்தான் நாங்கள் நெல்லின் விலையை அதிகரிக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கு எப்படித்தான் முடிவு செய்வது என்னதான் செய்வது என்பது பற்றி ஏதாவது முடிவு எடுத்திருக்கிறதா

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்]

ஏதாவது முடிவு அவசியம் செய்யத்தான் வேண்டும். நெல்லின் விலையை அதிகரிப்புச் செய்தால்தான் இந்த அரசு ஓரளவாவது நீடிக்க முடியும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

மேலும் விவசாயிகளைப் பொருத்த வரையில் சிறு விவசாயிகள் பெருவிவசாயிகள் என்று பாகுபாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதிலே பாகுபாடு எதற்கு? இதிலே பாகுபாடு செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன? சிறு விவசாயிகள் சிறு அளவில் கடன் வாங்குகிறார்கள், பெரிய விவசாயிகள் பெரிய அளவில், அதிக அளவில் கடன் வாங்குகிறார்கள். உண்மையிலேயே பெரிய விவசாயியார் எனறால் கடன் வாங்காமலேயே யார் விவசாயம் செய்கிறார்களோ அவர்கள்தான் பெரிய விவசாயிகள் என்று சொல்வேன்.

சிறிய விவசாயிகளுக்கு கொஞ்ச நஷ்டம் ஏற்பட்டால் பெரிய விவசாயிகளுக்கு அதிக நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதைக் கருத்தில் கொண்டு சிறிய விவசாயியாக இருந்தாலும், பெரிய விவசாயியாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய சலுகைகளை கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த அரசு வந்தபிறகு ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்திற்கு செல்வதற்கு இருந்த தடையை எல்லாம் நீக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தடையை நீக்கிவிடுவதினால் விவசாயிகளுக்கு என்ன லாபம் என்று தெரியவில்லை. வேண்டுமானால் வியாபாரிகள் லாபம் அடைவார்கள். வியாபாரிகள் அதிக அளவில் கொள்முதல் செய்து வைத்திருந்தால் தடையை நீக்கி விட்டதினால் அண்டை மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று அதிக லாபத்திற்கு விற்பார்கள். அதிக லாபம் அடைவார்கள். அவர்கள் வாங்கியதை விட பன்மடங்கு லாபம் கிடைத்ததே என்று அதில் ஒரு பகுதியை விவசாயிகளுக்கு கொண்டு வந்து கொடுக்கவா போகிறார்கள்? ஆகையினால் லாபம் வியாபாரிகளுக்குத்தான்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. பி.எச். பாண்டியன் தலைமை)

[முற்பகல் 10-20]

கோதுமையை உபயோகிக்கவேண்டும் என்று அறிவுரை சொல்கிறார்கள், எல்லாருமே கோதுமையை, கோதுமைப் பொருள்களை உபயோகிக்க முடியாது. ஏழை எளிய மக்கள் அரிசியைத்தான் நம்பி இருக்கிறார்கள். கோதுமைப் பொருள்களை அவர்கள்

[திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்] [1979 ஏப்ரல் 20]

கண்டிப்பாக உபயோகிக்க முடியாது, வசதி உடையவர்கள் தான் அதை உபயோகிக்க முடியும். அந்த வசதி அவர்களுக்கு இல்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். ஆகவே, அரிசி அதிகம் கிடைக்க வழிசெய்யவேண்டும்.

இங்கே இப்போது அதிகமாக வாட்டி வதைத்துக் கொண்டு இருக்கும் பிரச்னை மண்ணெண்ணை தான், ஏழைகளாக இருந்தாலும் சரி, பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி அனைவரும் அதன் தேவையை நம்பியிருக்கிறார்கள். அந்த விநியோகத்தில் அரசாங்கம் சரியான கவனம் செலுத்தவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சமீபத்தில் போளூர் பஸ் விபத்தில் 13 பேர் இறந்து இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணமே மண்ணெண்ணையை அந்த பஸ்ஸில் இருந்தவர்கள் வைத்து இருந்தார்கள் என்பதாகும். அந்த மண்ணெண்ணை அந்த பஸ்ஸில் எடுத்துச் செல்லவில்லையென்றால் அந்த 13 பேர் இறந்து இருக்க மாட்டார்கள். மக்கள் எங்கேயாவது சென்று, கிடைக்கிற இடத்தில் இருந்து மண்ணெண்ணை வாங்கி வந்து விடவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் இப்படி பஸ்ஸில் வருகிறபோது விபத்து ஏற்பட்டதால் தீப்பிடித்து அனர்கள் இறந்து இருக்கிறார்கள்.

நகரங்களில் 6 லிட்டர் கொடுப்பதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இப்போது சென்னையில் இருக்கும் பெண்கள் சங்கம் கூடி கிட்டத்தட்ட 23 லிட்டர் அவர்களுக்கு தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், கிராமங்களிலே விளக்கு எறியத்தான் அதிகமான அளவில் உபயோகிக்கிறார்கள். உணவு தயாரிக்க அவர்கள் கிராமங்களில் பயன்படுத்துவது இல்லை. கிராமங்களில் வாரத்திற்கு 1½ லிட்டர் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த 1½ லிட்டர் எப்படிப் போதும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நகரில் கார்ட் சிஸ்டத்தில் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். கிராமங்களிலும் அதுபோல் உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும். காரணம் என்னவென்றால், கிராமங்களில் இந்தச் சமயம் போய் இருந்த போது பார்த்தேன்—ஏராளமான பேர் கியூ வரிசையில் நிற்கிறார்கள், அவர்கள் 1½ லிட்டர் வாங்க மணிக்கணக்கில் நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, தான் கார்ட் சிஸ்டத்தில் கொடுக்க வேண்டும், என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மசலைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்ல விரும்புவது—என் வீட்டிற்குப் பக்கத்திலே பெட்ரோல் பங்க் இருக்கிறது. நான் போய் இருந்தபோது என்னிடத்தில் வந்து எல்லோரும் கேட்டார்கள்.....

1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ, எட்மண்ட்: மாண்புமிகு பேரவைத் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே. இந்த அவையில் டீசல் தட்டுப்பாடு பற்றி பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பேசப்பட்டு இருக்கிறது. ஏதோ டீசல் வழங்குகின்ற அதிகாரம் உணவுத் துறையின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் வருகிறது என்ற தவறான எண்ணம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் மத்தியில் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். டீசல் விநியோகிக்கும் உரிமை உள் துறையில்—ஹோம் டிப்பார்ட்மெண்டில்—இருக்கிறது. உணவுத் துறையில் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, டீசல் தட்டுப்பாடு பற்றி இங்கே அவர்கள் எடுத்துச்சொல்வதன் மூலமாக எந்த விதமான பதிலையும் நான் அளிக்க வசதியில்லை என்பதை நான் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

*திரு. ரெ. வி. சவுந்திரராஜன்: நன்றி. நீங்கள் அதற்கு பொறுப்பு இல்லையென்றாலும், வேறு ஒரு அமைச்சர் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார். ஆகவே, நிலைமையை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை. அவர்கள் 5 லிட்டர் டீசல் வேண்டும் என்று கேட்டால் 1/2 லிட்டர் எண்ணை வாங்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நியாய விலைக் கடைகள் திறந்துள்ளது பற்றி அவர்கள் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள், ஆனால் சில இடங்களில் வியாபாரமே நடப்பதாக தெரியவில்லை. சும்மா உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதை எப்படி ஆரம்பித்து இருக்கவேண்டும் என்றால். எந்தக் கிராமத்தில் தேவை என்று சொல்கிறார்களோ அந்தக் கிராமத்தில் நியாயவிலைக்கடைகள் ஆரம்பித்து இருந்தால் நன்றாக இருந்து இருக்கும். பாபநாசத்தில் 23 நியாயவிலைக் கடைகள் திறந்து இருக்கிறார்கள், அங்கே வற்றும் விலையை விடக் குறைவாக வேறு இடங்களில் கிடைப்பதால் ஜனங்கள் அங்கே போய் சாமான் வாங்குகிறார்களே தவிர, நியாயவிலைக்கடைகளில் வந்து யாரும் வாங்குவது இல்லை. மேலும் சிறப்பங்காடிகளில் எல்லாம் விலை குறைவாக சாமான் கிடைக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே தவிர அது உண்மையாக இல்லை. அது இந்த அமைச்சரின் கண் காணிப்பில் இல்லை என்றாலும், எதற்காக அங்கே சிறப்பங்காடி திறக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்றால், பொதுமக்களுக்கு சகாயமான விலை கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதைவிட சாமான்கள் விலை குறைவாக வாங்கலாம் என்றால் சிறப்பங்காடி தேவை இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

[திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்] [1979 ஏப்ரல் 20]

எங்கள் ஊரிலே சந்திரசேகரன் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை என்று ஒன்றிருக்கின்றது, அது ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ 35 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது. ஆனால் அங்கே ஒரு பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த ஸ்டோரிலே சாமான்கள் நல்லவிதமாகவும் விலை சௌகரியமாகவும் கிடைக்கும். அங்கே விற்கின்ற விலைக்கு வெளியிலே வாங்க முடியாது. அந்த அளவிற்கு விலை சகாயமாகக் கிடைக்கும். ஆனால் இப்போது அது என்ன நிலைமையில் இருக்கின்றது என்றால் அங்கே சாமான்கள் வாங்குவதைவிட விலை குறைவாக வெளியே சகாயமாக வாங்க முடிகிறது. நான் அரசாங்கத்தை ஒன்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) :
சீக்கிரம் முடியுங்கள், நேரம் ஆகிவிட்டது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : சார். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்த அவையிலே பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருந்து விவாதத்தை ஆரம்பிக்கின்றபோது அதிகமான நேரம் எதிர்க்கட்சிக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) :
15 நிமிடம் கொடுக்கப்பட்டது. முடிந்துவிட்டது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே. நாங்கள் 25 பேர் இருக்கிறோம். ஆகவே எங்களுக்கு அதிகமான நேரம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் : கொடுத்த நேரம் முடிந்து விட்டது. உட்காருங்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே. தாங்கள் அவையிலே புதிதாக வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு ஏதோ செய்வது நன்றாக இருக்காது.

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) :
15 நிமிடம் தான் அவருக்கென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதற்கு மேல் 2 (இரண்டு) நிமிடம் கொடுத்தாகிவிட்டது. இன்னும் நிறையப்பேர் பேச வேண்டி இருக்கிறது. சரி 1 நிமிடத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது கண்டிப்பாக இந்த நுகர்ப்பொருள் கழகக் கட்டையில் மற்ற இடங்களை

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்]

விட குறைவான விலை இருக்க வேண்டும். மற்ற கடைகளை விடக் குறைவாக இருந்தால்தான் அங்கு சென்று சாமான்களை வாங்க முடியும். ஆகவே குறைவான விலையில் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மீனளத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடலில் மீன் பிடிப்பது என்ற ஒருவகையும், உள்நாட்டிலே மீன் பிடிப்பது என்ற ஒரு வகையும் ஆக இரண்டு வகையிலே இந்த மீன்பிடித் தொழில் நடைபெறுகிறது. ஆகவே, கடலில் மீன் பிடிக்கின்ற மீனவர்களுக்கு எந்தெந்த வகையிலே சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கிறார்களோ அந்தமாதிரி உள்நாட்டிலே மீன் பிடிக்கின்ற மீனவர்களுக்கும் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்களுடைய குழந்தைகள் பிடிப்பதற்கு வசதி, வீட்டு வசதி, மற்ற நிதி வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : இன்று காலையில் கேள்வி நேரத்தில், கேள்வி எண். 743-க்குத் துணை வினா கேட்கும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கூறிய கீழ்க்கண்ட வாக்கியம் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பெறுகிறது. பத்திரிகைகளிலும் வரக்கூடாது என்று அறிவிக்கிறேன்.

*

*

*

என்ற வாக்கியம் நீக்கப்பெறுகிறது.

*திரு. ந. தனசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, உணவு, மீனளம் ஆகிய மானியங்களின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதற்கு எனக்கு அளிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திற்கு நான் முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உணவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பை புரட்சித்தலைவரவர்கள் ஏற்ற பிறகு எந்த ஒரு சங்கடமான நிலைமையும் இல்லாத நிலைமையில், அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் உணவுத்தட்டுப்பாடு இல்லாத நிலைமையிலே கடந்த இரண்டாண்டுகாலமாக பார்த்து வருகிறார். எந்த ஒரு பகுதியிலேயும் உணவுத்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டாலும் அதனை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு எந்த நேரமும் ஆயத் தமாக இருக்கின்ற ஒரு நிலைமையிலே ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டிருப்பதை நான் உள்ளபடியே மெத்த பெருமையோடு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(*) மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க பக் : 759-ல் அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. ந. தனசேகரன்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

அதேநேரத்தில் மீளாத துறையைப் பொறுத்தவரை பாராட்டுவது எந்த அளவிற்கு இருக்கிறதோ, எந்த அளவிற்கு பாராட்டு பெறக்கூடிய அளவிற்கு மீளாது அமைச்சரவர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்தப் பாராட்டு கிடைக்கின்ற அதேநேரத்தில் ஒன்றிரண்டு குற்றச்சாட்டுக்களையும், குறைபாடுகளையும் மீளவப்பெருங்குடி மக்களின் சார்பாக எடுத்து வைப்பது இந்த நேரத்தில் சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

[முற்பகல் 10-30]

மீன் பிடித்தலைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுக் காலமாக பல்வேறு வகையான முன்னேற்றங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மேடைதோறும் பேசினார்களே தவிர, முறையாக மீளவப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மீன் பிடிப்பதற்கு நவீன முறைகளைக் கற்பித்தார்களா என்றால், இல்லை. இதுவரையும் இல்லை என்று சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

இன்றையதினம் நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு, புதிய முறைகளை கையாள் வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மனதிலே தேக்கி, அந்த முறைகளைக் கையாள்வதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொண்டு, கண்ணாடிப் படகுகள் என்ற நூதனப் படகுகள், விசைப் படகுகள் ஆகியவைகளை அறிமுகம் செய்வதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கண்ணாடிப் படகுகளை அளிப்பதன் மூலமாக விசைப் படகுகளுக்கும், கட்டுமரப் படகுகளுக்கும் இடையே நடைபெற்ற தகராறுகளைத் தீர்க்கும் முறையில் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் உபயோகப்படுத்தும் கட்டுமரப் படகுகளை உபயோகப்படுத்தும் மீளவர்களுக்கு ரூ. 20,000. ரூ. 22,000 பெறுமானமுள்ள கண்ணாடிப் படகுகளையும், விசைப் படகுகளையும் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு புதியதோர் திட்டத்தை இந்த தமிழக அரசு, புரட்சி தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் தீட்டியிருக்கிறது. அப்படி வழங்கப்படுகின்ற படகுகளுக்கு இந்த தமிழக அரசு ரூ. 10,000 மான்யமாகவும் அதே நேரத்தில் மீதமுள்ள ரூ. 10,000 கடனாகவும் தருவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அரசுக்கும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, மான்யமாகக் கொடுக்கின்ற பணத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த மீளவர்கள் இதுவரையிலே முறையாகச் செயல்பட்டார்களா என்றால், அது சந்தேகத்திற்குரிய விஷயமாக இது வரையிலே இருக்கிறது. எனவே, மான்யமாக அளிப்பதைவிட, அந்தத் தொகைக்கு செகியூரிடியாக நாம் வங்கிக்குச் செலுத்தி, மீதமுள்ள பணத்தை அவர்கள் செலுத்தி விட்டப் பிறகு அந்தப் படகுகளை அவர்களுக்கு உரிமையாக்க

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. ந. தனசேகரன்]

வேண்டும். அந்த அளவுக்கு ஒரு புதிய திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதே நேரத்தில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகிக்கும் படகுகள் எல்லாம் ஒரு காலத்திலே கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குத் தலைவராக இருந்தவர் 7, 8, 10 படகுகள் தவக்குச் சொந்தமாக்கிய விந்தையை கடந்த ஆட்சி காலத்தில் பார்த்தோம். நமது அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்காலத்திலே மீனவப் பெருங்குடி சந்ததியினர் மேல் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, அவர்கள் நல்ல முறையிலே வாழவேண்டும் என்கிற காரணத்தால் கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் உண்மையான முறையிலே மீனவர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும். உண்மையான மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருந்தால்தான், அந்த மீனவர்கள் தங்களுக்கு நன்மையை உண்டாக்கிக் கொள்ள முடியும். தங்களுக்கான சலுகைகளை எதிர்பார்க்க முடியும். அப்போதுதான் பெருவாரியான இந்த சாமான்ய மீனவர்களுக்கு அந்த நன்மைகள் போய்ச் சேரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏறத்தாழ 42,000 படகுகள், கட்டுமரங்கள் மூலமாக கிடைக்கக் கூடிய மீன்கள் 65 சதவீதம். விசைப் படகுகளின் மூலமாக கிடைக்கக்கூடிய மீன்கள் 35 சதவீதம். நாட்டுப் படகுகள் மூலமாக அதிகமான மீன்கள் பிடிக்க வசதியிருந்தாலும், இன்றையதினம் அவர்களுக்கு சலுகைகளை அதிகமாக செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணினாலும், அந்தச் சலுகைகள் அவர்களுக்கு முறையாகப் போய்ச் சேரவில்லை.

மீன்பிடி சாதனங்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே பல்வேறு இடங்களிலே உள்ள கடலோரப் பகுதிகளில் நவீன மயமாக்கப்பட்டிருக்கின்றதா என்றால், இல்லை என்று சொல்லவேண்டும். ஒரு அறிஞன் சொல்லியிருக்கிறார். தமிழகக் கடலிலே வயோதிக மீன்கள் ஏறத்தாழ 70 சதவீதம் வயோதிகம் காரணமாக செத்து மடிந்து விடுகின்றன என்ற உண்மையை சொல்லியிருக்கிறார். 30 சதவீதம் மீன்களைத் தான் தமிழக கடலோரங்களிலே உள்ள மீனவர்கள் கொண்டு வரக்கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். 70 சதவீதம் மீன்களையும் கொண்டு வரக்கூடிய அளவில் நாம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

சமீபத்திலேகூட, ஜப்பான் நாட்டிலிருந்து விசைப் படகுகளிலே வந்து தமிழக கடலோரப் பகுதிகளிலே மீன் பிடித்ததாகச் சொல்லப்பட்டது. அந்த ஜப்பான் நாட்டு மக்கள் அந்த 70 சதவீதம் மீனைப் பிடிப்பதற்காகத் தான் இங்கே வருகின்றார்கள். அந்த மீன்களைத் தமிழக மக்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு, நவீன முறைகளை நாம் கையாள வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ந. தனசேகரன்] [1979 ஏப்ரல் 20]

மீன் வலைகளைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டு வகையான மீன் வலைகளை உபயோகித்து வருகிறார்கள். கட்டுமரத்தில் போகின்றவர்கள் ஒரு வகையான மீன் வலையையும், ஆழ்கடலில் போய் மீன் பிடிக்கின்றவர்கள் மடி என்ற ஒரு வகை மீன் வலையையும் உபயோகித்து வருகிறார்கள். ஜப்பான் நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால், 27, 30 வகையான மீன்பிடி வலைகளை உபயோகித்து வருகிறார்கள். அதன் மூலம் அதிகமான அளவில் மீன் பிடித்து வருகிறார்கள். அதேபோன்று அதிகமான வகை வலைகளையும் நாம் பயன்படுத்த வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று உள்நாட்டு மீன் பிடிக்கின்ற முறையில், அரசு குளங்களிலிருந்து மீன் பிடிப்பதற்கு மீனவர்களுக்கு குத்தகைக்கு கொடுக்கிறார்கள். அப்படி குத்தகைக்கு கொடுக்கிற போது, குளங்களை குத்தகைக்கு மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசு ஆணை இருக்கிறது. ஆனால் இதில் விந்தை என்ன தெரியுமா? குளங்களில் மீன் பிடிக்கின்ற குத்தகை விடுவதை எடுத்துக்கொண்டால் அதுவும் அந்தக் குத்தகை பெரிய புள்ளிகள் இருக்கின்ற மீனவ கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குத்தான் போய் சேருகின்றது. அரசாங்கத்திலிருந்து மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு இந்த குத்தகை கொடுக்கப்படுகிறது என்று மீனவர்களுக்கு நம்பாசை காட்டுவது போல் இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை பல்வேறு இடங்களில் கூட்டிக்காட்டி பேசி, இவற்றையெல்லாம் மாற்றி புதிய சங்கங்களை அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை துரிதமாக செயல்படுத்தி, புதிய மீனவ கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீர்த்தேக்கங்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்த ஆண்டு 18 லட்சத்து 14 ஆயிரம் ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீர்த்தேக்கங்களிலிருந்து மீன் பிடிப்பதில் உள்ள வருமானத்தைப் பார்த்தால் கடந்த காலங்களில் தேவலமான முறையில் மிக குறைந்த அளவில் தான் விற்பனை செய்யப்பட்டு வந்தது. பஞ்சாயத்து மூலம் ஏலங்கள் மூலமாக மீன்களை விற்பனை செய்கிறார்கள். இப்போது நல்லமுறையில் வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் கூட, இன்னும் நல்ல முன்னேற்றம் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சி திட்டத்தின் மூலமாக உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கு வலைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட பல உதவிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காக பாராட்டுதலை தெரிவிப்போதே, இப்போது முக்கியமாக தர்மபுரி மாவட்டத்தில் மீன் குஞ்சுகளை வளர்ப்பதற்காக 1 லட்சத்து 32 ஆயிரம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டுதற்குரியது. இதை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. ந. தனசேகரன்]

மீனவர்கள் தங்கள் வாழ்வை வளமாக வைத்துக்கொள்வதற்கு பல திட்டங்களைப் போடுகின்ற நேரத்தில் பெரும் முதலாளிகள் நல்ல லாபம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உயர் ரக மீனாக இருக்கின்ற இறால் இன்று கிலோவுக்கு 96 ரூபாய் என்று விலை இருக்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இதன் விலை கிலோவுக்கு 32 ரூபாய் முதல் 40 ரூபாய் வரை என்ற அளவில் இருந்து வந்தது. 32 ரூபாய் அளவுக்கு இருந்தது இன்றைக்கு 96 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்ற பிறகு தான் மீனவ பெருங்குடி மக்களுக்கு உண்மையிலே நல்ல வழிவகையை வகுத்து கொடுத்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல், இறால் மீன்களை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வருவதைப்பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் அடிக்கடி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல அன்னிய செலாவணியை ஈட்டுத் தரக்கூடிய அளவுக்கு இறால் மீன் ஏற்றுமதி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை அரசே இதை ஏற்றேடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றக் கருத்தை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இயந்திரப் படகுகளைப் பொறுத்த வரையில், ஏறத்தாழ இன்றைக்கு இதுவரை அரசாங்கம் பதிவு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதற்கு இணங்க இதுவரை 253 படகுகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தமிழக கடலோரப் பகுதிகளில் செல்லுகின்ற இயந்திரப் படகுகளின் எண்ணிக்கையில் இது 20 சதவீதம் தான் இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக முக்கியமான பிரச்சனை சங்கு, முத்து, சங்கைப் பொறுத்த வரையில் முதல் சட்டமன்றத் தொடர் கூட்டத்திலே அமைச்சர் அவர்கள், இதை நாட்டுமையாக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளப்போவதாக சொன்னார்கள். இன்றையதினம் அங்கு சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைக்கு ஏற்ப நமது அமைச்சர் அவர்களும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் அவர்களது வேண்டுகோளை ஏற்று அதற்கேற்ற விலைகளை சங்குகளுக்கு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மேலும் சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு தேவைப்படும் காலணிகள், முகமூடி போன்றவைகள் தரப்படவேண்டும் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதை உடனடியாக செய்து தரவேண்டும் என்று இப்போது மீண்டும் ஒரு முறை வற்புறுத்திக் கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

சங்கு குளிக்கும் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிகள் கூறா மீன்களாலும், இன்னும் பெரிய மீன்களாலும் கடிப்பதற்கு ஆளாகி, கால்களை இழந்தவர்களாகவும், கைகளின் பகுதிகளை

[திரு. ந. தனசேகரன்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

இழந்தவர்களாகவும், இத்தகைய விபத்துக்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். எப்படி பேருந்துகளிலே செல்லுகின்றபோது, ஓட்டுநர்களும், நடத்துனர்களும் ஒரு அபாயத்திற்கு ஆளானால், அவர்களுக்கு உதவித் தொகை தருகின்றார்களோ, அதேபோல் இந்த சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் உதவித் தொகை தரப்பட வேண்டும். அதேபோல், அவர்கள் உயிரிழந்தால் சர்க்கார் ரூ. 10,000 அவர்களுடைய குடும்பத்திற்குக் கொடுப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்களோ, அந்த உதவியை இந்தத் தொழிலாளர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் அளிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதேபோல், வலம்புரி சங்கை கொண்டுவரும் மீனவர்களை உற்சாகப்படுத்தும் வகையிலே, எப்படி அரசாங்கத்திலே லாட்டரி சீட்டின் மூலம் ஒரு பெரிய தொகை கிடைக்கின்றதோ, அதைப்போல் அந்தச் சங்கின் மொத்த விலை என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகின்றதோ, என்னவோ அதிலே 75 சதவீதம் இந்த மீனவர்களுக்குத் தரவேண்டும். அப்படித் தரவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துவைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

செயற்கை முத்து தொழிற்சாலை எத்தனை மாவட்டங்களிலே தயாரிக்கின்றார்கள், எப்படி அந்தத் தொழிற்சாலை வளர்ச்சியடைகின்றது என்பதையெல்லாம் கண்கூடாகப் பார்க்க முடியவில்லை. செயற்கை முத்துத் தொழிற்சாலை அந்த அளவிற்கு அதுமத்திய சர்க்காரோடு இணைந்திருக்கின்ற காரணத்தினால் இந்த முறையை மாற்றியமைத்து, தமிழகத்திலேயே செயற்கை முத்து தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை அமைத்து நடத்த வேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இயற்கை முத்துக் குளிப்பு 1961 ஆம் ஆண்டு கடைசியாக கடலில் முத்துப் சிப்பி எடுக்கப்பட்டு, அதற்குப் பின் இதுவரையிலும் எந்தப் பகுதியிலும் முத்து வளரவில்லை என்று சொன்னால், அது விந்தையாக இருக்கிறது. எனவே, இதிலே அரசு முறையாக ஆய்வு நடத்தி, எந்தப் பகுதியிலே இந்த முத்துச்சிப்பி வளருகின்றது என்பதை மனதிலே தேக்கி, இதிலே முறையாக ஆய்வு நடத்தி, முத்துச்சிப்பி எடுத்தால், தமிழகத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சி அடையும், அடையச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. ந. தனசேகரன்]

திருவொற்றியூர் பகுதியில் மீனவர்களுக்கு குடியிருப்பு வீடுகள் கட்டித்தரப்பட வேண்டும் என்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர் அண்ணன் சிகாமணி அவர்களின் கருத்தைச் சொல்லி அவைகளைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வட சென்னையில் அமைக்க இருக்கும் சமுதாய நல கூடத்தை எண்ணூரிலோ அல்லது திருவொற்றியூரிலோ அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற அவரது கோரிக்கையையும் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். கடலோர அரிப்பைத் தடுப்பதற்காக, திருவொற்றியூரிலிருந்து எண்ணூர்வரை தடுப்புச் சுவர் கட்டும் வேலை காலதாமதமாகி வருவதால், அதையும் உடனடியாக அமைத்துத் தர வேண்டும் என்பதை அவர் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட வேண்டுமென்று கேட்பதால், அதையும் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மீன் வளர்ச்சிக் கழகத்தில் தமிழகத்தில் 4 இடங்களில் படகுக் கட்டும் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைகள் ஒவ்வொன்றிலும் 170 படகுகள் கட்ட முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், 30 அடி, 32 அடி உள்ள படகுகள் ஏறத்தாழ 25 படகுகள் அல்லது 50 படகுகளைத் தான் இன்றையதினம் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதை அதிகப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பதப்படுத்தும் நிலையங்கள், பனிக்கட்டித் தயாரிக்கும் நிலையங்கள் ஆகியவைகளை இந்த அரசோ அல்லது கார்ப்பரேஷனோ நடத்த வேண்டும். தனியார்களுக்கு குத்தகை வீடுவதன் மூலமாக அரசுக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த நஷ்டத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மீன் தூள் தயாரிக்கும் ஆலையை தமிழகத்தில் அதிகப்படியான பணத்தைப் போட்டு ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 3,000 டன்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தரமுள்ளதாக இந்த ஆலை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1977-78 ஆம் ஆண்டிலே 203 டன்கள்தான் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான காரணம், தமிழகத்தில் கடலோரத்தில் அதிகமாக கிடைக்கக்கூடிய இந்த மீன்களை அதிக விலை கொடுத்து கேரள மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள் வாங்கிச் செல்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நமது அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். அப்படி கேரள மாநிலத்திற்கு இந்த மீன்கள் அதிகப்படியாக செல்கின்ற காரணத்தினால், இங்கே மீன் தூள் உற்பத்தி குறைகின்ற

[திரு. ந. தனசேகரன்] [1979 ஏப்ரல் 20]

காரணத்தினால், இந்தத் தொழிலுக்கு அதிகப் பணம் போட்டு ஆரம்பித்தும் நசுக்கப்படுவதன் காரணமாக, இதற்கு முறையான ஒரு சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இன்னும் இதிலே அதிகம் பேச வேண்டுமென்றாலும், இந்த அளவுக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

(7) ஒழுங்குப் பிரச்சினைநீக்கம் குறித்து.

திரு. ரா. உமாநாத் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், 'ராகிங்' என்பது கண்டிக்கத்தக்கது. இந்த 'ராகிங்' சம்பந்தமாக நான் சொன்ன வார்த்தைகளை 'எக்ஸ்பஞ்ச்' செய்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். எனக்குத் தெரியும். 'ரேப்பிங்' என்ற வார்த்தை இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; 'பிராஸ்டிடியூஷன்' என்ற வார்த்தை 'யூஸ்' பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி 'யூஸ்' பண்ணப்பட்ட ஒரு மெடிகல் டெர்ம் ஆப் பிளாமினன் தான் இது. வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதை எப்படி எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யலாம்? அண்டர் வாட் ரூல்ஸ்? இது எப்படி 'இர் ரிலவன்ட்' ஆகும்? 'ராகிங்' என்பது ஒரு சீரியசான விஷயம். அது எப்படி 'அன்-பார்லிமெண்டரி' ஆகும்? 'இர்-ரிலவன்ட்' ஆகும்?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : 'ராகிங்' என்ற வார்த்தையோடு, இன்னும்சில வார்த்தைகள் கம்பல்சரி' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, தான் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. உமாநாத் : It is a medical term and phenomenon. Majority of students are victimised by a minority of students. ஸ்டுடெண்ட்சைக் கம்பெல் பண்ணி (* * *) பண்ணுகிறார்கள். ஜெயிலுக்குள் கூட இம்மாதிரி (* * *) நடக்கிறது. Are we not entitled to discuss that phenomenon.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (பி. எச். பாண்டியன்) : பார்த்து முடிவு சொல்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : Better do it early. Press correspondents have to go to press.

* மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.